

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Ζ'. — ΑΡΙΘ. 335

Γραφεία: Νικηφόρου 3 — Τηλέφ. 68-10

ΑΘΗΝΑ, 9 ΙΟΥΛΙΟΥ 1931

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 1930-1931 Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ανασκοπώντας ή προκάτοχί μας διοίκηση την περία της ύστερα από έτος χρόνου δράση κατάληξε σε μία αξιοσημείωτη διαπίστωση: ότι ή περίοδος που διανύομε είναι μία περίοδος κρίσιμη για τον συνδικαλισμό γενικά, ειδικότερα για τον δημοσιούπαλληλικό. Αυτό ήταν το συμπέρασμα που έβγαλε από τις παρατηρήσεις της επάνω στην πολιτική της Κυβερνήσεως, τη σχετική με τα δημοσιούπαλληλικά γενικά και κλαδικά μας ζητήματα. «Παντοῦ, έπεξηγεί, κυβερνητική άρνηση. Ο καταστατικός χάρτης ξεγυμνώνεται από κάθε εθνική για τους υπαλλήλους διάταξη που περιείχε. Οι οικονομικές διεκδικήσεις των υπαλλήλων βρίσκουν πάντα μπροστά τους την άσπρη πάνα πόρων του κρατικού προϋπολογισμού. Η οικονομική αυτή πολιτική της Κυβερνήσεως σχετικά με τις δημοσιούπαλληλικές απαιτήσεις, τονίζει, φθάνει ως την άσπρη πάνα να κλείσει νόμους διαβαθμιστικούς» ή και να αφαιρεί την καθυστέρηση των προαγωγών, το νόμο που «καταργεί ουσιαστικά το δικαίωμα της προαγωγής των υπαλλήλων δίνοντάς το δικτατορικά στον έκδοτο «Υπουργό των Οικονομικών».

Και ή «κρίσιμη αυτή περίοδος» για να σταθούμε στο χαρακτηρισμό των προκατόχων μας, δεν είναι συμπτωματική, ούτε μικράς διάρκειας. Η διοίκηση του 1928-29 κρίνοντας στον άπολογισμό της τη γενική κατάσταση, εκφράζει το φόβο πως «ως αδοιο βρεθόμε μπροστά σε ολοκληρωτική κατάλυση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των δημοσίων υπαλλήλων». Και ειδικώντας τις παρατηρήσεις της στις οικονομικές μας διεκδικήσεις, παρατηρεί πως αν και ως τη στιγμή εκείνη (Μάρτιο του 1929) δεν εκδηλώθηκε εκ μέρους της κυβερνήσεως, αντίθετη πολιτική προς τις ήθικές μας διεκδικήσεις, «ώστόσο είναι φανερό πως ή οικονομική πολιτική και της νέας Κυβερνήσεως μένει ή ίδια κι απαράλλαχτη (δηλ. με εκείνη των προκατόχων της). Η γενεσιουργός αιτία της πολεμικής κατά των υπαλλήλικών οικονομικών διεκδικήσεων όλο και δυναμώνει...»

Όσα ή «κρίσιμη περίοδος», δεν κλείνεται στα όρια μιας διοικητικής χρονιάς, άλλ' άνέρχεται πολύ στο παρελθόν.

Η προηγούμενη διοίκηση της Ομοσπονδίας έκτος από τη διαπίστωση που προαναφέραμε έλαμε προς τη Η' συνέλευση των άντιπροσώπων και μία πρόβλεψη, που εκπληθίσε

έντελως. «Η περίοδος αυτή, είπε στην έκθεσή της, εξακολουθεί με βάσιμους φόβους να πάρη άντιδραστικότερη εξέλιξη.» Η πρόβλεψη αυτή, όσα και αν ειπώθηκε έτσι άβριστα και ίσως για πολλούς νάμενε άπαρατήρητη, εκπληθίθηκε έντελως. Πραγματικά ή πολιτική άπέναντι της συνδικαλιστικής κινήσεως και ειδικότερα άπέναντι της δημοσιούπαλληλικής κινήσεως άκολουθεί από χρόνο σε χρόνο «άντιδραστικότερη εξέλιξη».

Σαυτές τις διαπιστώσεις, πορίσματα προγενέστερης διοικητικής πολιτικής, είχε την άφετηρία της σε να ποούμε, ή φετινή διοικητική χρονιά. Η άντιδραστική στάση της κυβερνήσεως άπέναντι των αιτημάτων μας ήταν μία πραγματικότητα. Και όχι μόνον αυτό. Προβλεπόταν πως ή στάση αυτή θα εξέλιχθη στο χειρότερο. Τι ήταν την προηγούμενη χρονιά ή πολιτική της κυβερνήσεως άπέναντι μας; «Άρνηση» άπαντά ή περία της έποχής εκείνης. Και ό όρος αυτός αναλύεται από τη διοίκηση του 1929—30 ως έξης: «Ένέργειες στον πρόεδρο της Κυβερνήσεως και στους ύπουργούς Παιδείας και Οικονομικών δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα. Άρθρογραφία έντονη στο Διδ. Βήμα, κινήση του Κλάδου με διαμαρτυρίες των συλλόγων, διαμαρτυρίες στον καθημερινό τύπο και την κοινή γνώμη και στη Βουλή και Γερουσία το ίδιο. Όλα τα μέτρα κι όλες οι ενέργειες δεν έφεραν αποτέλεσμα. Το μόνο θετικό που έχουμε είναι ή εκτέλεση 370 προαγωγών και διαβεβαιώσεις πως το Σ)βριο θα χορηγηθούν αναπληρωματικές πιστώσεις. Στις διαβεβαιώσεις όμως αυτές μας λέει ή περία να μη δίνουμε και μεγάλη σημασία. Χρειαζεται και κατά τη γνώμη μας έντονη έργασια να αρμόδια να κανονίση είναι ή Γενική Συνέλευση».

Έτσι ή περία, καθώς πάντα, οδήγησε κι αυτή τη φορά σε χειροπιαστά συμπέρασμα. «Έχετε, μας λέει, όρισμένες διεκδικήσεις. Στις ίσως τώρα ενέργειές σας, σε άντιτάχθηκε άρνηση. Αδίκη ή άρνηση», που τη βλέπεται και την-όμολογείτε οι ίδιοι, εξελίσσεται σε άφαίρεση και κεπήγνωση. Έργασθητε χωρίς αποτέλεσμα με τα ίδια μέσα. Άναγκαστικά θαλλάξετε μεθόδους για να φθάσετε σε άποτέλεσμα».

Και ή λογική αυτή των πραγμάτων δάξει στο στόμα μιας διοικησεως, τη στιγμή ακριβώς, που άνακεφαλαιώνει και κοιτάζει με κριτικό μάτι την ίδια της την περία το τελικό αυτό συμπέρασμα: «χρειάζεται έντονη έργασια».

Αυτή τη σύντομη άναδρομή στα συμπέρασμα και στα διδάγματα, που έδωσε στην όργάνωση ή περία του παρελθόντος την κάνουμε για δυό λόγους:

Α) Γιατί τα συμπέρασμα αυτά αποτελούν σε ένα βαθμό την άφετηρία της τελευταίας διοικητικής χρονιάς; και ή όπόμνησή τους ήταν άναγκαία τη στιγμή, που πρόκειται να ανακεφαλαιώσουμε και να κρίνουμε αυτή τη χρονιά.

Β) Γιατί ή σύντομη αυτή άνασκόπηση, χωρίς την άνάγκη άλλων αναλύσεων, βάσει άμέσως μπροστά στα μάτια μας στον ομοσπονδιακό παράγοντα, που έπηρεάζει και τα συμφέροντά μας σε άν όλότητάς και τον τρόπο, που τα υπερασπιζόμαστε, δηλ. την κυβερνητική πολιτική. Μάλιστα οι παρατηρήσεις, που μπορούμε να κάνουμε στα 3—4 τελευταία χρόνια, μας δείχνουν και τη γραμμή, που άκολουθεί στην εξέλιξη της. Κι έτσι μπορούμε να προχωρήσουμε σε φωτισμένο έδαφος.

Βίβια και άξια δε θάχανε τα πορίσματα της πεύρας αν δεν έπρόκειτο να χρησιμοποιηθόνε πρακτικά, να μετουσιωθόνε σε μέτρα έφαρμοσίμα. Και έπομένως πρώτο χρέος της νέας διοικήσεως θεωρήθηκε να προειδοποιηθώ ό κλάδος για τους ένδεχόμενους κινδύνους και συγχρόνως να τονισθώ ή άνάγκη σύντομης οργανωτικής προπαρασκευής, που θα μπορούσε και τις διεκδικήσεις του κλάδου να προωθήση και τους προβλεπόμενους κινδύνους να άποσοθήση.

Γιαυτό εόθες από το δεύτερο φύλλο του Διδ. Βήματος ή διοίκηση διευκρίνησε ως έξης την έννοια της κυβερνητικής πολιτικής:

«... Η κυβερνητική άκολουθεί κάθε μέρα και συστηματικότερα πολιτική οικονομικών εις βάρος των υπαλλήλων, που κανείς δεν μπορεί να προβλέψη ως ποιά πρόοδος να φθάσει, (τότε άκόμη δεν είχε γίνει λόγος για περικοπή των μισθών). Η θέση αυτή το οικονομίας από τους όπαλλήλους», που όσα πάει παίρνει και πιο σφοδρότερα ή Κυβέρνηση, καθορίζει και τη γενικότερη στάση της άπέναντι του δημοσιούπαλληλικού άγωνα. Καταλαβαίνει ή Κυβέρνηση ότι ό υπαλληλικός κόσμος, ούτε στο

σύνολό του, είτε κατά κλάδους, δε θα μείνη άδιάφορος μπροστά στην προσπάθεια αυτή έπιβολής νέων θυσιών εις βάρος του. Καταλαβαίνει ότι ή πολιτική της τον φέρνει στην άναπόφευκτη άνάγκη να διαθέση όλες του τις δυνάμεις για να στηρίξη τις δικαίες απαιτήσεις του και να περιφρουρήση τα κερημένα του δικαιώματα. Και ζητεί ή έβέβρηση να πολεμή και να κηαιώση τον άγωνα του, όχι μεταβάλλοντας την οικονομική της πολιτική άπέναντί του, όχι ναυαγώνοντας και άπονεμόντας το δικαίον, αλλά μειώνοντας την έντασή του και τη δυναμικότητά του για έναν άγωνα ύπερ των διεκδικήσεών του έποτελεσματικό».

Έτσι ή «άρνηση», που διαπιστώνεται από προγενέστερες διοικήσεις ως ή όδοία της κυβερνητικής Πολιτικής, παίρνει το άναγκαίο συμπλήρωμά της. Ποιά είναι αυτό; Πολεμική κατά των όργανώσεών. Μπορεί κανείς άλλωστε από τώρα να προβλέψη πως όσα ή «άρνηση» θα μείνη άπλη άρνηση, αλλά θα γίνει και άφαίρεση κερημένων, όσα ή πολεμική κατά των όργανώσεών θα περιορισθώ στις στήλες μερίδας του τύπου, σε οποιαδήποτε έκθεση, σε άπαύρευση συνεργασίας των έργασζομένων, σε καταλογισμό κυβερνητικών εόθυνών στους όπαλλήλους κλπ.

Και ή διοίκηση θέτει καθαρά μπροστά στον κλάδο το έρώτημα:

«Πώς θα παραμείνουμε την περίοδο αυτή δοκιμασιών και πως θα άποφύγουμε τις νέες θυσίες, που ζητούν να μας έπιβάλλουν; Πώς θα περιφρουρήσουμε και κηαιήσουμε δικαιώματά μας και πως θα επιτύχουμε να κηαιώσουμε τα ζητήματά μας σε έπιθυμητές λύσεις;

Η άπάντηση είναι δοσμένη από πριν: με ή όργάνωσή ή. Άλλή ό όργάνωσή μας είναι ή κηαινή που απαιτούν οι όδοιοις περιστάσεις; Δέν μπορείς να παραβλέψουμε το γεγονός ότι ή σημερινή μας όργάνωση οι άννάμεις της και οι μέθοδοί της δέν άνταποκρίνονται στις έργασζινές—πολύ λιγότερο στις έργασζινές—περιστάσεις. Οι σημερινές όργανωτικές δυναμικότητές μας μπορεί να ίσοροποθώ έως τελευταία την ημερήσια άντίδραση, αλλά δέν την ίσοροποθώ πλέον. Η κυβερνητική πολιτική άπέναντί μας έγινε πλέον άτακτη».

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ή σ'αυτήν τὴν κίνησιν ἀντίταται... ἡ κίνησις τῆς Ὀμοσπονδίας... ἡ κίνησις τῆς Ὀμοσπονδίας... ἡ κίνησις τῆς Ὀμοσπονδίας...

Ἐάν κρινόμεν ἀπὸ τὴν κίνησιν τῶν συλλόγων τῆς Ὀμοσπονδίας... Ὡς πρὸς τὸ ὄργανον τῆς Ὀμοσπονδίας... Ἡ κίνησις τῆς Ὀμοσπονδίας...

δέχτηκε ἰσχυρισθεὶς διαισθητικῶς... Δυστυχῶς ἡ ῥύθμιση αὐτὴ δὲν ἐγένετο ὁμαλῶς... ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ... Ὡς πρὸς τὸ ὄργανον τῆς Ὀμοσπονδίας...

2) Πρὸς τὴν κατευθύνσιν τῆς ἐπιπέδου τοῦ φύλλου... Συγκριτικὸς πίνακας τῶν συνδρομητῶν τοῦ Διδακταλικοῦ Βήματος κατὰ Γεωγραφ. Διαμερίσματα τῶν ἐτῶν 1929-30 καὶ 1930-31.

Table with 4 columns: Region, 1929-30, 1930-31, Difference. Rows include Μακεδονία, Πελοπόννησος, Σαρο. Ἑλλάς, Εὐβ. Κυκλ., Κρήτη, Ἡπειρος, Θεσσαλία, Ν. Αἰγαίου, Ἴονιοι, Θράκη.

Σύνολον 3930 4897 + 974... Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγραφέντων συνδρομητῶν κατὰ τὸ τελευταῖον δωδεκάμηνον ἐπέρασε τοὺς ἐγγραφέντας κατὰ τὸ προηγούμενον δωδεκάμηνον...

ΥΠΑΛΛΟΓΟΙ

	Σύνολο δημευόντων συναδέσφω	Συνδ. Διδ. Βή- ματος	Εμβέσματα	Αναλογούσες πένες
ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ				
Αθηνών Α'	809	226	5760	10
Αθηνών Β'			2160	3
Μεσσηνίας	350	89	2281	4
Πειραιώς			41	204
Εθ/ών	140	18	7776	18
Αθ/ων			12	
Λακωνίας	292	86	4560	8
Φθιώτιδος			32	1000
Παρνασσίδος	128	42		
Δωρίδος			87	4000
Μεσολογγίου	158	36	500	1
Ναυπλίας			78	2700
Εβρουτανίας	181	45	2400	6
Άργιού				
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ				
Κορινθίου	202	116	4000	7
Αργολίδος	167	53	1500	2-3
Μαντινείας	240	64	3000	3
Μεγαλοπόλεως	211	39	300	3
Γορτυνίας			30	
Καλαμών	218	87		
Κυθήρων			18	960
Τριφυλίας	227	48	2088	3
Όλυμπίας			58	720
Αρκαδαίμονος	210	85	3600	8
Μολδών				
Λακωνικής	116	28	1800	3
Πατρών	228	55	2140	3
Πύργου	268	87	2055	3
Άρκαδίας			99	2160
Αργολίδος	168	15		
Καλαβρύτων				
ΘΕΣΣΑΛΙΑ				
Μαγνησίας	251	94		
Λαρίσης	272	103	756	3
Καρδίτσας	208	152	6000	10
Τρικαλών	210	118	1800	3
Ελασσόνας	84	36		
ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ				
Κεφαλονιάς	196	54	1500	2-3
Λευκάδας	117	46	8160	9
Κεφαλληνίας	187	63	3000	6
Ζακύνθου	99	19		
ΑΙΓΑΙΟΝ				
Τήνου	35	8	960	2
Σύρου	150	54	5336	9
Νάξου	111	65		
Μήλου				
Χαλκίδος	181	52	3260	6
Καρυστίας	129	67	3000	5
Χίου	183	78	7200	12
Σάμου	134	38	1050	2
Ίκαρίας			38	500
Λέσβου	281	98	4000	7
Αίμου	91	31		
ΚΡΗΤΗ				
Χανίων	339	96	5760	10
Σφακιών	97	23	2280	5
Ραθύμνου	232	36	800	1
Ήρακλείου	287	83	9680	12
Γόρτινος	187	48	3360	6
Μεγαρέλλου	114	26	1800	3
Σητείας	103	41	2160	4
ΗΠΕΙΡΟΣ				
Ιωαννίνων	226	180	4800	8
Κονίτσας	70	27	3445	5
Παγολίου	62	24	2600	4
Παρουμιάς	118	36	750	1
Παγωνίου	31	47	3000	5
Φιλιατών	100	50	3980	5
Πρεβέζης	88	48	1679	3
Άρτας	199	61	1820	2
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ				
Θεσσαλονίκης Α'	543	198	7200	12
Ένωσις πτυχιούχων			1560	3
Αιγιάλαας	268	28		
Καλαμικτής	158	60	500	1
Κιλίκης	128	84	1590	3
Γιαννιτών	161	44		
Ρουμνίκων			27	4000
Βεροίας	292	50	600	1
Κατερίνης			66	
Έδεσσας	313	59	1000	2
Φλωρίνης			59	
Κοζάνης	157	18	500	1
Αναστίνας			26	
Σιατίτσας	121	48	3000	5
Γρεβενών			48	4000
Καστοριάς	220	58	10520	16
Σιδηκάστρου			47	
Σερρών	215	115		
Δράμας			108	2000
Καβάλας	201	85	1000	2
				1000
ΘΡΑΚΗ				
Ξάνθης	157	57	1000	2
Κομοτηνής	117	45		
Αιθιάς			24	3400
Σουφλίου	225	31	328	
Διδυμοτείχου			21	
Ορμενίου	148	28		

και τη συνδρομή τους στην Έφη-
μερίδα. Γενικά τα έσοδα του Βή-
ματος είναι 322,126,20 έναντι
366,486,10 (ξέ δυν 103,000 ύψλ.
παρελθ. χρήσεως και επιχορήγηση
"Ομοσπ.") του προηγούμενου δωδε-
καμήνου και τα έσοδα 280.64475 έ-
ναντι 339.305,30 πέρσιωνών. Ήτοι
κατά το δωδεκάμηνον, που έληξε
άφησε καθαρόν υπόλοιπον δραχ.
41.481,45, με περίσσευμα προηγου
μήνης χρονιάς δρ. 15.000 και χω-
ρίς επιχορήγηση από το ταμείο της
"Ομοσπονδίας".

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Είναι γνωστό ότι η παρασμένη
συνέλευση έστρεψε την προσοχή
της οκ πλέον οικονομική διεύθυνση
της "Ομοσπονδίας" μειώσασα σημαν-
τικά την άμοιβή του Προέδρου και
Γεν. Γραμματέως, "Ακόμη γνωρί-
ζετε ότι το υπόλοιπο της παρασμέ-
νης χρήσεως, που έμεινε ήταν
95.211,45 στο Ταμείο της "Ομο-
σπονδίας" 15.257,70 στο Ταμ. του
Δ. Βήματος και 25.154 δρ. που δεν
είχαν συμπεριλάβει στον έπολογι-
σμό γιατί ήταν κλεισμένος, δηλ. το
όλον 135.923,15 δρ. Από αυτές τις
35.112 μάρξ έδωσαν σε αντίματα
δηλ. φοδερμένες. Από τις ύπολοίπους
έπρεπε να εκπληρώσουμε τας ύπο-

χρεώσεις μας στη Συνομοσπονδία από
τον Ιανουάριον 1930 και με τας ύπο-
λοιπας 85 χιλιάδας περίπου να έπαρ-
κείσασμε στις ανάγκης "Ομοσπονδίας"
και Βήματος μέχρι τέλους έτους, και
που ύπολογίζουμε να μας έτισχύσασον
οι ύλλογοι ύλικός.

Για τούς λόγους αυτός άποού
γάμε να πάρουμε άδεια κατά το διά-
στημα των διακοπών για να μην έπι-
δαρυνθώ το ταμείο της "Ομοσπον-
δίας" και διακόψασμε την άδεια μας
άπό άπό 1η Ιουλίου. Έπράξατο
ποιήσασμε από τη μεταφορά των γρα-
φείων στο σημερινό οίκημα κλη στα-
γάζονται και από το φέτος με
σημαντική οικονομία από 18.000 δρ.
έτησίως. Επίσης περιεκόψασμε κάθε
περιττή δαπάνη. Από του Προέδρου
και Γεν. Γραμματέως την άπόζη-
μίωση προέκυψε οικονομία 68.000
μάρξ. Αντίθετα άδειασαν οι δα-
πάνες του ειδικού Γραμματέως της
Βακτυλογράφου και της όηρατρίας,
με άπόφαση της περιουτής Συνελεύ-
σεως, προστέθησαν άκόμη τα έξοδα
των άντιπροσώπων στο Δ. Πανυ-
λαλληλικό συνέδριο.

Ο παρακάτω άπολογοισμός δείχνας
άναλυτικώτερα την οικονομική κα-
τάσταση.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Καθώς είναι γνωστό ένα από
τα βασικά έκκρεμής ζητήματα, που
κληροτύμησε η Διοίκηση άλυτο
είναι το ζήτημα των προαγωγών.
"Η ιδιαίτερη σημασία που έχει το ζή-
τημα τοθτο είναι ότι η διαίωνισή
του άποτελεί μία έμπρακτη κατάρ-
γηση του νόμου η η; διαβαθμίσεως,
που καθώς έαίρεται άποτελέσει το
κέντρο των οικονομικών άγώνων
του κλάδου μας στην τελευταία δε-
καετία. Ζήτημα προαγωγών γενή-
θηκε, από του 1928. Από τότε
η "Υπουργία των Οικονομικών έ-
πασαν να έγκρίνουν έγκρίσεις τις
πιστώσεις και έζητούντο από το
"Υπουργείο της Παιδείας. Οι πρώ-
τες προαγωγές που καθυστερήθη-
καν είναι οι προαγωγές του καλο-
καιριού του 1928. Αδτές έγιναν
τόν Αύγουστο του 1929. Έπειτα
οι προαγωγές του πρώτου έξαμή-
νου του 1929 έγιναν τον Αύγουστο
του 1930, και η σημερινή διοίκηση
βρήκε άνεπίτελες 2.700 προα-
γωγές από τα μέσα του 1929 κι
έδώθε.

"Η Διοίκηση μαζί με το ζήτημα
αυτό, θεώρησε σκόπιμο να άνα-
κινήσει δια μαζί τα έκκρεμής ζητή-
ματα του κλάδου", όπως είναι:
επέκταση των 3/16, έλάττωση των
χρονικών όρων για την προαγωγή,
έλάττωση της 35πιας για άλόκληρη
την σύνταξη, άντιπροσώπηση στα
"Εποπτικά συμβόλια", ψήφιση του
νόμου γυμνασιαστών, μετακαταδευ-
ση και δικαιότερη διαβάθμιση τρι-
τοβαθμίων κ.η.

"Η διοίκηση ύστερα από τις
πρώτες ένώγειές της στο "Υπουρ-
γείο της Παιδείας για την έγγρα-
φή στο προσχέδιο του προ-όπιλο-
γισμού των άναγκαιών για τη λύ-
ση των ζητημάτων μας κονδύλων,
διέβαλε στις άρχές του "Οκτωβρίου
στον Πρόεδρο της Κυβερνήσεως
και στον "Υπουργό της Παιδείας

το γνωστό πρώτο της άπόνημα.
Το υπόνημα αυτό δημοσίευσσε
στον καθημερινό τύπο και έπρό-
σχηκε άρκετά πλατιά. Προόλλησε
οι ύλλογοι, κατάλληλα άδηγημένοι
κατά τις περιόδους του "Υπουργού
της Παιδείας, έκασαν τα άναγκαία
δ.α.βήματα τούς. "Η ύπόλη της
πρώτης άδτης ένεργείας είναι ότι
ο "Υπουργός της Παιδείας, έπανά
λαβε άλλ.ημιά φορά, τη γνώμη του
ότι έχουμε δίκαιο, και την έλάτ-
του ότι θα έκανο.ηδή έλασε ειζ-
κάμη μιλώντας και στη II. Γεν.
Συνέλευση χωρίς όμως άνη κα
ύποσχέσεις.

Μερικές μέρες ύστερα, από η
δημοσίευση του υπόνηματος
Πρόεδρος της Κυβερνήσεως, περι-
βη σε δηλώσεις στον τύπο,
όποις έπροδίκασαν την τόχη τώ
αίτημάτων μας. "Ειδιδικώς, έλε-
διά το ζήτημα τοθτο δεν όθνα
μαί να σας είπω τίποτε διότι
δεν το έμελέτησα.

Πρέπει όμως όλοι να ένοι-
σασον ότι πέρα το πέραν έλάτ-
λεται να περιορισάσμε όλοι, τι
άπαιτήσεις μας δ.α.βήματα, έ
και οι κ.η. αν είναι άναπό-
μει περίοδο δ.α.βήματα και σε
άντιμετώπιση όθτης ένα.ημιά
όπ.α.β. η έ.κ.α.β. η έ.κ.α.β. η
άναγνώρησης του καθήκοντος
όποσοσηθήσασμε την κ.α.β. η
προσάφεια περιορισάσμε τις
άπαιτήσεις μας. "Ητο φάνερ-
σημασία όθτων των δηλώσε-
κ.η. αν δεν μας το έλεγε, τόσο μ
κρά κείρα, άρκετές ήσαν όθτες
δηλώσεις διά να μας κείρα
άνέμενε τον κλάδο σκληρός άγ-
νας. Στόν ύδιον καιρό έπρά-
έχονταν στο πολιτικό έπίπεδο
στον τύπο οι πρώτες έ.κ.α.β. η
των Δασκαλικών ύλλογων, για
διαβλή και παρακλίση των ά.κ.β.

μῶν ζητημάτων μας.
 Ἐν τῶ μεταξὺ εἶχαν ἀνατεθῆ ἡ μέριμνα τῶν ζητημάτων μας εἰς τὸν κ. Ὑπουργοῦ τοῦ πολιτικοῦ γραφείου. Εἶναι περὶ τὸ, γιατί εἶναι γνωστὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν μελετῶν, νὰ σὰς ἀποσκληθῶμε ξαναλέγοντας ἰδίως τις συζητήσεις καὶ τις ἀπεκρίσεις ἐπισκέψεως τοῦ πολιτικοῦ γραφείου. Σὰς ἀρκεῖ νὰ μάθῃτε διὰ περὶ τὰ μέσα Νοεμβρίου ὁ κ. Παπαδάτος ἀνακοινῶσας ἐπὶ τὴν Ὁμοσπονδία ὅτι τὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιον ἀποφάσισε νὰ μὴ κάμῃ πλέον καμιά προαγωγή. Μὲ τόσο κατηγορηματικὰς ἀρνητικὰς δηλώσεις ἡ Διοίκηση ἐτροβήθη μὲ ἀποφασιστικότητα ἐπιδιώκοντας νὰ κάμῃ τὴν ἐπίμονον αὐτὴ ἀρνηση τοῦ Κράτους. Σὰ λίγες μέρες ἀκόμη, μὲ τὴν κατάρθωση τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπὶ Βουλῆ, φανερώθηκε δὲ τὸν Ὑπουργὸ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ κατατέθηκε καὶ τὸ σχετικὸ νομοσχέδιον, ἡ δὲ διδῶσα γιὰ ἐνδεχόμενῃ περικοπῇ τῶν μισθῶν.

Οἱ ἀντιθέτως αὐτὲς πρὸς τὰ ζητήματά μας ἐνδείξεις δὲν μᾶς ἔκαταν νὰ χαλαρώσωμε τις ἐνέργειάς μας, ἀλλὰ ἀπ' ἐναντίας νὰ ἐντείνωμε τις προσπάθειάς μας. Στις ἀρχὲς τοῦ Δεκεμβρίου ἐγένε ἡ περιουσία μας ἐπὶ Μακεδονία καὶ Θράκη, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξασφαλίσαμε τὴν ὀργάνωσιν συγκεντρωσάντων συλλόγων ἐπὶ ὅλην τὴν Μακεδονία καὶ Θράκη. Παράλληλα οἱ διαμαρτυρίες γιὰ τὴν καθυστέρησιν τῶν προαγωγῶν μᾶς βγαλένης: ἀπὸ συγκεντρώσεως ἐξακολουθοῦσαν. Κ' ἔτσι περὶ τὰ μέσα Δεκεμβρίου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀνε- ὄνωσας ἐπὶ τὴν Ὁμοσπονδία ὅτι τὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιον ἀποφάσισε νὰ διαδοῦν 10.000.000 γιὰ τις προαγωγὰς μας. Ἀλλὰ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν σύντομα ἀνακάλυψε τὴν ἀσυγκατάθεσιν τοῦ κ' ἔτσι τὸ Γενικὸ Λογιστήριον ἐπὶ σχετικὸ ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, πού μιλῶσας νὰ τὴν ἀπόρριψιν αὐτὴ τῶν 10.000.000, ἀπάντησας ὅτι τὴν ἀγνοεῖ. Περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ἀποκρίσας ἐγκύκλιον αὐτοῦ: Ὑπουργοῦς νὰ σταματήσωσιν ἀπολύτως αἴθε προαγωγή καὶ διορισμὸν.

Ἀμέσως μετὰ τις ἐμερτεῖς ἡ διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας ἔκαμε νέας ἀρβύλας ἐπὶ τὸν Ὑπουργὸ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τὸν Ὑπουργὸ τῆς Παιδείας. Ἡ ἀπάντησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἦταν κατὰ ὀργανιστικὰ ἀρνητικὴ. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπε: καθαρὰ. Εἶστε ὅλλοι, ἐκάνετε καὶ νόμους πού θέλουσιν πολλὰ λεπτὰ καὶ καμιά ἐπομένη δὲν μποροῦν νὰ σὰς δώσωσιν πέντησιν. Σ' αὐτὲς τις δηλώσεις οὐ ἐκφορῶσαν τις πραγματικὰς ἀθετήσεις τῆς Κυβερνήσεως: ἡ διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας ἀπάντησας ἐ ἀνακοινώσας πού δημοσιεύθηκε ἐ ὅλας τις ἐφημερίδας. Τὸ ἀνακοινώσας αὐτὸ πού ἔδωσας τὸν τόνον ἐ ὅλας τις μετέπειτα ἐκδηλώσεως ἐπὶ κλάδου ὡ: τὰ μέσα Φεβρουαρίου ἀρχίζε ὡ: ἐξῆς.

Ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία ἀτόσιν τῆς πλήρους ἐγκαταλείψεως τῶν διδασκαλικῶν ζητημάτων αἰ κατόπιν τῆς νέας τροπῆς πού ἔλαβε τὸ ζήτημα τῶν προαγωγῶν

μας, τὸ μόνον ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὀλοίου ἡ Κυβέρνηση ἔλαβε ἐσχάτως: ἔτσι καὶ μερικῆς λύσεως: ἀπὸ φρασιν, ἤδη ματαιωμένην, εἶναι ὀπορευομένη νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ νὰ φέρῃ ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης τὰ ζητήματα ταῦτα. Καὶ ἀφοῦ ἀναλύει ἐπὶ ἀνακοινώσας αὐτὴ ἡ Ὁμοσπονδία καὶ ἐκλαίεται: τὰ ζητήματα τοῦ κλάδου μας ὡστε νὰ κατανοηθοῦν ἀπὸ τὸν κόσμον ἀπευθύνει διαμαρτυρία πρὸς τὸν ἐργαζόμενο λαόν, τίς δημοσιολογικὰς, ὀργανώσεως καὶ τὸν τύπον, καὶ καλεῖ τὸν κλάδον ὅς ἐντονη ὀργανωτικὴ προσπάθεια, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ διεκδικήσῃ μὲ ἀποτελεσματικότητα τὰ ζητήματά του.

ἴσως θὰ ρωτήσῃ κανείς... ἔπρεπε λοιπὸν νὰ περάσῃ τόσο καιρὸς καὶ νὰ φτάσωμε τώρα μάλιστα ἐπὶ ἀρχὲς δηλαδὴ τοῦ Γενάρη, ἐπὶ διαμαρτυρία καὶ ἐπὶ ἐντονη προσπάθεια;

Ἄπαντᾶμε: ναί. Ἦταν ἀνάγκη. Ἐὰντιμὲν δυστυχῶς πόση διοικησια ἡ χαρακτηρίζει τὴν ὀργάνωσίν μας καὶ ἀσφαλῶς ἔπρεπε νὰ ἐξαναληθῇ ἐντελὸς τὸ στάδιον τῶν ἐνεργειῶν, διαβημάτων, ὑπονημάτων, ὡστε νὰ μὴ μείνῃ ἐπὶ κλάδον μᾶς ἡ ἀμφιβολία πῶ: ἀγεται ὅς ἐντονωτέρως: ἀγίνας γιὰ ζητήματα πού θὰ μὴ μποροῦσιν νὰ λυθοῦν μὲ ἡπιώτερα μέσα. Ἐπρεπε νὰ διαψυσθοῦν πρῶτα ὅ: ὅς οἱ ἀδιαιολόγητες ἐλπίδες, νὰ ἀποδεχθῆ μὲ τὸ ὀπο χροπιαστὸ πῶ: ὅτι ἂν θέλωμε νὰ φτάσωμε ἐπὶ κάποιον ἀποτέλεσμα, πρῆπει νὰ κινήσῃ πούησιν μὲ ἀποφασιστικὸν τρόπον τίς δυνάμεις τοῦ.

Τὸ ἀνακοινώσας αὐτὸ καὶ ἡ διαμαρτυρία πρὸς τὸν ἐργαζόμενο κόσμον εἶχαν τὰ ἀποτελεσματικὰ τοῦ. Ἡ γενικὴ Συνομοσπονδία τῶν ἐργαζομένων τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ὁμοσπονδία Μέσης, ἡ Ἐνωτικὴ συνομοσπονδία τῶν ἐργαζομένων, καὶ ἄλλες κατώτερες ὀργανώσεως, Ὁμοσπονδία Κέντρον κλπ. ἔσπευσαν νὰ ἐκδηλώσωσιν τὴν συμπέθειάν τινος ὑπὲρ τοῦ ἀγωνιζομένου κλάδου. Ἡ διαμαρτυρία τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἐγὰ τὴν ἀποφύσησιν πρὸς: τὴ δημοτικὴ σχολαίαν, τὴ μόνον αὐτὴ πηγὴ μισθώσεως τῶν παιδιῶν τοῦ ἐργαζομένου κόσμου, καὶ γιὰ τὰ συμφέροντα τῶν Δημοδιδασκάλων τῶν μισθωτῶν τῆς ἐργατικῆς καὶ ἀγροτικῆς νεολαίας, καὶ ἡ δὴ ληστὴ ἐπὶ θεωρεῖ τὸν ἀγῶνα τῆς Δι. Ὁμοσπονδίας δικού: τῆς ἀγῶνας καὶ τὴν δημιουργία λαϊκῆς Παιδείας ἰκανῆς νὰ δώσῃ ἐπὶ τὰ παιδιά τῶν λαϊκῶν τάξεων τὰ πνευματικὰ ἐφόδια γιὰ μὴ καλύτερη ζωὴ ὑπόθεσιν τοῦ ἐργαζομένου κόσμου, ἐπροξένησεν: μετὰ τὴν ἐντύπωσιν, ὅπως ἐπίσης προκλήσας πολλὰς συζητήσεις ἡ πληροφορία ὅτι 300.000 περίπου παιδιά σχολικῆς ἡλικίας μένουσιν ἀγρήματα.

Ἡ κίνησιν αὐτὴ ἐνισχυμένη ἀπὸ τις συνεχιζόμενες διαμαρτυρίας λαϊκῶν ὀργανώσεων τῶν ἐπαρχιῶν, ἰδίως ἀπὸ ὀρισμένα μέρη ὀλοῦ οἱ διδασκαλικοὶ σύλλογοι ἐβρασαν δραστηριότητα, ἔφαρξας ἀμέσως ἀποτέλεσμα. Δόθηκε ἐπὶ τὸν τύπον ἐπίσημη κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσιν πού ἀρνήσας νὰ ὑπονοηθῇ, χωρὶς νὰ τόλγῃ ὁ μῶς καὶ καθαρὰ, ὅτι ἀποφασίστηκε ἡ ἐκτέλεσιν τοῦ 1) τῶν ἐκπαι-

μῶν προαγωγῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου. Στὴν πληροφορία αὐτὴ ἡ Ὁμοσπονδία ἀπάντησας μὲ ἔκτε: εἰς ἀνακοινώσεως ἐπὶ τὸν τύπον πού εἶχαν σκοπὸν, 1) νὰ διευρυνθῶσιν τὴν δυσπιστίαν τοῦ κλάδου εἰς τις τάσε: φορῆς, γονόμενες παρόμοιες διαβεβαιώσεως. 2) Νὰ τονισθῇ ὅτι δὲν εἶναι μόνον τὸ ζήτημα τῶν προαγωγῶν πού ἀλλοστε οὔτε αὐτὸ λύεται μὲ τὴν ἀμφιβίβλη ἀνακοίνωσιν πού ἐγένηκε. Καὶ τέλος 3) νὰ τονισθῇ τὸ ἠθικὸν τοῦ κλάδου γιὰ τὴν κίνησιν πού ἔπρεπε νὰ εἶναι πανηγυρικὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ. Τὰ ἀνακοινώσας αὐτὰ, ἡ δημοσίευσιν ἐνὸς πλήθους συγκροτημένων γραφείων ἡ ἄλλες ὑπηρεσίες ἔστειλαν ἀπαντῶσας ἐπὶς διαμαρτυρίας τῶν Διδασκαλικῶν συλλόγων ἡ δημοσίευσιν ἀκόμη ἐντόνων διαμαρτυριῶν κοινοτήτων, συναυτηρισμῶν, σωματείων κάθε εἶδους, ἐπροκάλεσαν ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ τύπου, καὶ τὸσον ὁ Ἀθηναϊκὸς ὅσο καὶ ὁ ἐπαρχιακὸς ἀπασχολήθηκε μὲ τὰ ζητήματά μας ἐπὶ σερὰν ἡμερῶν, τροφιδότημας ἐπὶ ἀπὸ τὴν διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας ἀδικιοκῶν, μὲ στατιστικὰ στοιχεῖα, συνεντεύξεις, ἀνακοινώσας, πληροφορίας κλπ.

Μὲ αὐτὴ τὴν προπαρασκευὴ τῆς κοινῆς γνώμης, ἰδίως τῆς κοινῆς γνώμης τοῦ ἐργαζομένου κόσμου, καὶ τῆς ψυχολογίας τοῦ κλάδου, ἡ διοίκηση ἔθηκε μὲ τὴν ἐγκύκλιον τῆς 28ης Ἰανουαρίου τὸ ζήτημα τῆς ταυτόχρονης: ὅς ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἡμερησίως διακοπῆς διαμαρτυρίας. Ἡ ἐννοία τῆς διακοπῆς καὶ τῶν συγκεντρώσεων αὐτῶν καθῶ: καὶ ἡ σὸ πῶ μὴ χρῆσιν μοποιήσῃ τῆς διατυπώθηκαν ἐπὶ τὴν ἀκόλουθην ἀπόφασιν τοῦ συμβουλίου.

1) Νὰ καλεσθῶσιν τὸν κλάδον ὅς ἡμερησίως διακοπῆς τῆς σχολικῆς ἐργασίας: τὴν ἰδίαν μέραν ὅς ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἐν συνδυασμῶ μὲ ταυτόχρονης συγκεντρώσεως.

2) Νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν διακοπὴν καὶ τις συγκεντρώσεως αὐτὲς γιὰ μὴ μὴ, ὅσο μπορεῖ, πλατιά προπαγάνδα πρὸς τὸ λαόν γιὰ τὴν λαϊκὴν παιδείαν, γιὰ τὸ διδασκαλικὰ ζήτηματα καὶ γενικὰ γιὰ τις ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκες τοῦ ἐργαζομένου κόσμου τῶν πόλεων καὶ τῶν χωριῶν.

3) Νὰ μεταχρησθῇ τὴν ἐντύπωσιν, πού θὰ προκαλεσθῇ ἡ ταυτόχρονη αὐτὴ διακοπὴ ἔνοιας: ὅς ὅλην τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐπίδειξιν τῆς ἐνότητος, τῆς ἀποφασιστικότητος καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κλάδου μας κ' ἔτσι νὰ φέρῃ τὴν κυβερνησιν ἐπὶ τὴν ἀνάγκην νὰ κοιτάξῃ μὲ περισσότερο προσοχὴν καὶ σοβαρότητα τὰ ζητήματά μας.

4) Νὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρία ἐπὶ τὴν περιφερειακὴ ὀργάνωσιν τοῦ κλάδου νὰ διεγερθῇ τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ὀργανώσεως προτάσεων ὑπὲρ ἀνοργανώτων, ὡστε κοντὰ σ' ἄλλα ἀποτελέσματα, πού θὰ ἔξῃ ἡ κίνησίν μας, νὰ βγοῦμε ἀπ' αὐτὴν περισσότερο ἐνισχυμένοι ὀργανωτικὰ, μὲ περισσότερες ἠθικὰς καὶ ὀλικὰς δυνάμεις γιὰ τὴν περὶ τὸν διεκδικησῇ τῶν συμφερόντων μας.

τρόπον καὶ τὸ χρόνο, πού πρέπει νὰ ἐνεργήσωσιν οἱ σύλλογοι. Γιὰ τὴν πρῆσιν πραγματικὴν συμμετοχὴν ἐπὶ διακοπῆ καὶ ἐπὶ τις συγκεντρώσεως αὐτὲς ἐξανατονίζοταν ἄλλη μὴ φορά ἡ ἀνάγκη τῆς ὀργανώσεως κατὰ τμημὰ καὶ ἐκαλοῦντο οἱ σύλλογοι μὲ τὴν ἴα αὐτὴ ἐγκύκλιον νὰ προβῶν ἀμέσως: ἐπὶ διαίρεσιν τῆς συλλογικῆς τοῦ περιφερείας ἐπὶ τμημὰ γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν ἐπὶ τὴν συγκεντρωσιν ὀλων τῶν διδασκάλων ἐπὶ κάθε τμημὰ. Σχετικὰ ἐδίδοντο ὅλας οἱ ἀναγκαῖες ὀδηγίες. Ἐπίσης ἐδίδοντο ὅλας οἱ ἀναγκαῖες ὀδηγίες: γιὰ τὴν ἐκλαίκευσιν τῶν δ ἐκδηλώσεων μας. Γι' αὐτὸ καὶ τονίζοταν ἰδιαίτερον: ἡ ἀνάγκη τῆς πλατυτέρης δημοσιότητος, πού θὰ ἔπρεπε νὰ δοθῇ ἐπὶ τις ἐνεργείας μὲς πρὸ καὶ μετὰ τις συγκεντρώσεως. Τέλος τονίζοταν ἡ ἀνάγκη νὰ χρῆσιν μοποιήθῃ ὅλη αὐτὴ ἡ κίνησιν ὅπως πρέπει νὰ ἡ χρησιμοποιήσῃται καὶ κάθε ἀνάλογη περίπτωση γὰ σκοποῦς ὀργανωτικοῦς. Τέλος ἐξητεῖτο ἀπὸ τοὺς συλλόγους νὰ ἀνακοινώσωσιν ἐπὶ τὴν διοίκηση ὅλας τις σχετικὰς ἀποφάσεις.

Ἡ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας χιράζοντας αὐτὴ τὴν πολιτικὴν εἶχε λόγους νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῆς ταυτόχρονης αὐτῆς διαμαρτυρίας: ὅς ὅλην τὴν Ἑλλάδα θὰ εἶχε ἀποφασιστικὴ ἐπίδρασιν ἐπὶ τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων μας. Καὶ γι' αὐτὸ δὲν παράλειψε τίποτε ἀπὸ ὅτι ἐνόμιζε ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτὴ τὴν ἐπιτυχία.

Ὅμως δὲν ἔλαβε οὔτε στιγμή ἀπὸ τοῦ νὰ παρακολουθῇ ἐπὶ τις ἐνεργείας τῶν συλλόγων, ὅσο καὶ τις ἐκδηλώσεως τοῦ κλάδου.

ἔλαβε πάντα ὑπ' ὄψιν τῆς πῶς ἐνδεχεται καὶ νὰ μὴ φτάσῃ ἐπὶ τὴν διακοπὴν ὑπὸ ὀρισμένους ὀρους. Ἦξαιρε πῶ: ἦταν αὐτὴ ἡ πρώτη φορά, πού οἱ σύλλογοι τῆς Ὁμοσπονδίας ὑποχρῶνοντο ἀπ' αὐτὰ τὰ πρῆγματα νὰ κάμουν καὶ περισσότερο ἀπὸ τὴν σύνταξιν ἐνὸς τηλεγραφήματος. Ἦξαιρε πῶ: ἦταν ἡ πρώτη φορά πού τὸν εἶχαν ἡ κίνησιν τοῦ κλάδου μας ἕνα χαρακτηρὰ ἐντόνων, ὁ ὀλοῦς ἀπαιτοῦσε μεγαλυτέρην δραστηριότητα, ἀσυνήθιστη γιὰ τὴν ἔως τότε καθιερωμένη κίνησιν τῶν συλλόγων μας. Γι' αὐτοῦς τοῦ λόγου: πρόβλεπε πῶς μπορεῖ καὶ νὰ μὴ φτάσῃ ἐπὶ τὴν διακοπὴν, ἂν αὐτὸ θάπολλοῦσαν ἀπὸ τὰ πρῆγματα, καὶ ἐπὶ τὴν προετοιμάσῃ καὶ δημοσιογραφικὰ καὶ ὀργανωτικὰ τὴν κοινὴν αὐτὴν διαμαρτυρία τοῦ κλάδου, πρὸς τὴν ἔως θὰ χρησιμοποιήσῃται καὶ ἐπὶ τὴν ἐντύπωσιν ἀκόμη, πού θὰ γεννοῦσε ἡ προπαρασκευαστικὴ μὲς κίνησιν.

Ὁ φάκελος τῶν σχετικῶν στοιχείων δικαιολογεῖ, φρονόμει, ἀπόλυτα τὸ χωρὶς μὸν, πού ἔκαμε ἡ διοίκηση.

Ἡ ἀποδοχὴ τῆς λύσεως πού εἶδιν ἐπὶ τὸ ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου, ἦταν ἐπιβεβλημένη. Τὸ ἔγγραφο αὐτὸ καὶ ἡ ἐγκύκλιος πού τὸ συνόδευσε ἔχουν ὡς ἐξῆς:

Ἀριθ. Πρωτ. 11106
 Πρὸς τὴν Διδοκὴν Ὁμοσπονδίαν
 Εἰς ἀπάντησιν τῶν ὀπονημάτων ὀμῶν σὰς γνωρίζομεν τὰ ἀκόλουθα:
 1) Ἡ Κυβέρνησιν μὲ ἐξουσιοδότησιν ν' ἀνακοινώσῃ ἐπισήμως ὅτι ἀπε-

μικροί, οι οργανώσεως, δηλαδή της... Και η ερώτησις το λόγο ακριβώς επισημ... και ανεπίσημοι καθ' όλο το διάστημα από το Νοέμβριο, που άρχισαν... το νόμοσ διω της περιουσίας έως το Μάρτιο διεφύετο ότι θα ληφθή τέτο μέτρο και εκυ... έξι μήνες έξι μήνα ή ήρημη δια το νόμοσ... έπιεσθη. Και τότε διαφύετοσαν οι διαφύσεις; όταν πρότιμ... ψηφίστηκε ο νόμος για τη Συνομοσπονδία. Τότε ο νόμος της περιουσίας έγινε πραγματικότητα.

Ένα ερώτημα ανεβαίνει στα χείλη των υπαλλήλων: "Αραγε δεν υπάρχουν προσωπικές εθιμούς αν όχι η άλλο τίποτε, αλλά τουλάχιστον για την εύκολια με την οποία ο πρωτόφανης για δημοκρατική χώρα αυτός νόμος ψηφίστηκε; Βεβαίως υπάρχουν. Η εμπρίσιση της Συνομοσπονδίας κατά το τελευταίο τετράμηνο της ζωής της υπήρξε τέτοια ώστε να παρέχη το ενδόμοσ πώς ίσως μία επίθεση έναντι της δεν θα προκαλούσε σπουδαία αντίσταση. Η εσωτερική πολιτική της Έκτελεστικής της Έπιτροπής; υπήρξε αναμφισβήτητα άπολασσονική και διαδασκατική. Και η εσωτερική δράση της, οι παρουσιάσεις της, η δημοσιογραφική της εμπρίσιση έδωσαν την εντύπωση πως η Συνομοσπονδία νικείται από ανθρώπους, που δεν έχουν ούτε απέναντι των υπαλλήλων κανένα κύρος ούτε επί των ζητημάτων που διεκδικούνταν και μάλιστα εκκαθαρισμένη αντίληψη. Η βραχνόσ μας με τους αντιπροσώπους της καθ' όλο αυτό το τετράμηνο, άπολασσονική να δείξη στο Γενικό Συμβούλιο τους κινδύνους που υπάρχουν με τέτοιου είδους άβραχνόσ κομική διεύθυνση της Συνομοσπονδίας. Έφθισαν μάλιστα μέχρι του σημείου να τονίσουν ότι η διεύθυνση κατά τέτοιον τρόπον της Συνομοσπονδίας από την Έκτελεστική της Έπιτροπή άπολασσει εύκαιρία για μία κυβέρνηση που θέλει να την διαλύση. Έχουμε την πεποίθηση ότι αν η Συνομοσπονδία διεφύετοσαν με τρόπο που να εμπνέη εμπιστοσύνη στους υπαλλήλους, δύσκολα θα περνούσαν από την Κυβέρνηση ή άπολασσει για τη διαλύση της. Αντίθετα αν ο νόμος δεν είχε έπιεσθη και στις κλειδιάς οργανώσεις και δεν τις διεύλεσε και αυτές μαζί με τη Συνομοσπονδία, όπως άλλως τις ζητήθηκε και αυτό στη Βουλή, αυτό χωρισμένα από αναμφισβήτητο γεγονός ότι και κατά την κοινή γνώμη και κατά την Κυβερνητική αντίληψη αυτές συγκεντρώνουν υπαλογισμένη ήθηκή δύναμη κατά κλάδους. Ειδικότρω για τη δική μας Όμοσπονδία η κίνηση που έκανε κατά τη διάρκεια του χειμώνα και η συμπάθεια που διεύλεσε στον κόσμο για τα ζητήματά της άπολασσαν έναν όρο έξασφαλιστικό κατά των διαλυτικών προθέσεων.

Την αντίληψη αυτή την έπιεσθη βιώνει το γεγονός της διαλύσεως της Ένωσως; Δημοσίων Υπαλλήλων Αθηνών, που ενώ καταβλήθησαν όλες οι δυνατός ενέργειες από τη διοίκησή της για να έπιεσθη ή χαρμηλοποιημένη ως κλαδική οργανώση, ένωσθη δηλαδή διοικητικών υπαλλήλων, δεν κατορθώθηκε να σωθή. Και όμως η οργανώση αυτή στ

τελευταία χρόνια άπλη δόση έπιδες από τον έπιεσθη νόμο; δεν παρουνούσε. Η διαλύση της ήταν πανεύκολη έπιεσθη.

Ανακεφαλαιώνουμε! 1. Η διαλύση των οργανώσεων ήταν άπολασσονική άπολασσονική για την έπιεσθη πολιτικής περιουσίας και οικονομικών εις βάρος του δημοσιοϋπαλλήλικου μισθού.

2. Οι ήθηκες άδυνάμεις, που παρουσίασε έφετος η Συνομοσπονδία έπιεσσαν την κυβέρνηση με της παρουσιάζεται έφετος μία εύκαιρία να τη διαλύση άνεμπόδιστα.

Τα μέτρα κατά των οργανώσεων είναι ένα μέρος του κυβερνητικού προγράμματος. Η εθιμή των υ-

παλλήλων άρχισε έφ' όσον προετοιμάζουν ή ευκολύνουν την εύκολή έπιεσθη των μέτρων αυτών. Το συμπέρασμα που ή πέισα και ή παρατήρησις μας δίνουν σ' αυτό το κεφάλαιο είναι τουτο: "Αν θέλωμε να κρατήσωμε την οργανώση μας, πρέπει να την προφυλάξωμε από οιαδήποτε μείωση της ήθηκής δυνάμεως της. Έφ' όσον η Διδασκαλική Όμοσπονδία θα συγκεντρώνη την εμπιστοσύνη του Δασκαλικού κλάδου και θα παρουσιάζεται στη διεκδικήση των ζητημάτων του με το ήθηκό κύρος που έως τώρα παρουσιάζετο, θα είναι άπολασσονική από τους κινδύνους που την άπειλούν σην οργανώση.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΙΡΕΤΟΥ

Η ΙΙ'. Γενική Συνέλευση είναι γνωστό ότι δεν έπιδε άποψη. Είναι επίσης γνωστό ότι αυτό το έκαμε η Συνέλευση έκεινη έπειδή παραβλήθηκε τάχα ότι δεν πρέπει να κάμυ άπόδειξη. Το άληθές είναι ότι έχοντας τελειωμένο το έργο της, και μη δλέποντας την άνάγκη της άποψης από ένα χρόνο πριν του άποψης άιρετου, εύκολα παρασύρθηκε σέ διαρροή, άπο δεν φανότανε πιθανή μία άμφωνη άπόδειξη. Έτσι έμανε άρρύθμιστο το ζήτημα του άιρετου.

Η διοίκηση της Όμοσπονδίας εξαίροντας πόσο εύπαθες είναι οι οργανώσεις στα προσωπικά ζητήματα, αλλά και έχοντας πεποίθηση πόσο σέ ζήτημα αυτό του άιρετου ή άποκτημένη πείρα είναι άρκατα καλά άπλη άπλη ή τον κλάδο, θεώρησε καθήκον της να εμπιστευθή τη λύση του ζητήματος σέ ένα δημοφύησιμα των συλλόγων. Με την έγκυκλιο, που έστειλε σέ τάη Βαρύτου, έκάλεσε του; συλλόγους να της άποδείξουν το συνάδελφο που κατά τη γνώμη τους θα έπρεπε να είναι άποψης της Όμοσπονδίας. Στην έγκυκλιο αυτή όρίστηκε προθεσμία άπολασσει, των προτάσεων των συλλόγων ή 15η Άπριλίου δηλαδή η Τετάρτη της διακινησίμου. Στην ίδια αυτή έγκυκλιο έξηγετο στους συλλόγους, ότι έάν κατά την άπόδειξη αυτή κανένας συνάδελφος δεν συγκεντρώνη άπόλυτη πλειοψηφία, ή διοίκηση της Όμοσπονδίας θα γνωστοποιηση στους συλλόγους τον κατάλογο των άποδείξαντων, για να προδοσ ό νέά άπόδειξη συγκεντρώνοντας την προτίμησή τους σέ έναν από τους συνάδελφους, που θα είχε τις περισσότερες άποδείξεις. Κι' έτσι ό συνάδελφος που στή δεύτερη αυτή φορά θα έπαιρνε τις περισσότερες άποδείξεις, θα ήταν ό άποψης τακτικός, και ό άμφως κατόπι του άποψης αναπληρωματικός. Την έγκυκλιο αυτή έξέδωκε η Διοίκηση της Όμοσπονδίας, όπως συγκεντρώθηκε μετά τον άπολασσει των κλωσμένων από το νόμο περί οργανώσεων μελών του. Στις συζητήσεις που είχαν προηγηθή πριν από τη μεταρρύθμιση του Συμβουλίου, τα άλλα τρία τότε μέλη είχαν την αντίληψη πως δεν έπρεπε να προσφύρωμε σέ δημοφύησιμα των συλλόγων. Ποτα ήταν και η οδασιακή και η φαινομενική άποψη τους, έπιεσθη με 8 λ. τα άπαιτούμενα στοιχεία σέ φύλλα του Δ.3. Βήματος 332 και 333.

Στην άποψη αυτή της διοικήσεως, να καταρτισθή η ηλ. τέπιση ψηφοδέλτιο της Όμοσπονδίας δια δημοφύησιμα των συλλόγων, παρουσιάστηκαν εκ μέρους συλλόγων οι άπολασσει διαφωνίες: Ο σύλλογος Αμαλιάδος ζήτησε να μη καταρτισθή έπίσημο ψηφοδέλτιο, αλλά όλοι οι συνάδελφοι που θα άποδεικνύοντο από τους διαφόρους συλλόγους να θεωρηθοσ άποψης. Ο σύλλογος Λέσβου ζήτησε να άποδείξη η Διοίκηση πέντε έξη πρόσωπα όπως έ-

γινε εις τα 1826. Ο σύλλογος Τριφυλλίας ζήτησε να αναλάβη η Διοίκησις της Όμοσπονδίας άπολυτως την άπόδειξη του άποψης. Είναι εύνόητο για ποιους λόγους οι άπόψεις των τριών συλλόγων δεν ήμπεροσαν να υιοθετηθοσ.

Στην έγκυκλιο της Όμοσπονδίας άπάντησαν 42 σύλλογοι ήτοι οι έξης: Μεγάρων, Πειραιώς, Θηέων, Φθιώτιδος, Μεσολογγίου, Ναυπακτίας, Κορινθίας, Αργαλιίδος, Μαντινείας, Μεγυλοπόλεως, Κυθήρων, Όλυμπίας, Τριφυλλίας, Πατρών, Αμαλιάδος, Αιγιαλείας, Καλαβρύτων, Μυνησίας, Καρδίτις, Τρικυλλίας, Έλασσόνας, Τήνου, Σύρου, Χίου, Λέσβου, Χανίων, Ηρακλείου, Ίωαννίνων, Πρεβέζης, Θεσσαλονίκης, Λαγκαδά, Γεννησίων, Γουμνιτίσης, Βερροίας, Κατερίνης, Φλωρίνης, Κοζάνης, Σερρών, Δράμας, Εζάνθης, Κομοτινής και Λήμνου.

Τα άπολασσειμα των πρώτων αυτών άποδείξεων, που συγκεντρώθηκαν μετά τις γιορτές, κοινοποιήθηκαν στους συλλόγους με την έγκυκλιο υπ' αριθ. 520 και προσκλήθησαν οι σύλλογοι να κάμουν νέα άπόδειξη. Τα άπολασσειμα αυτά είναι τα έξης:

Συτήριος Δαγκλής 10 σύλλογοι, Κ. Παπανικολάου ή σύλλ., Γ. Μίγγος 4 σύλλ., Γ. Γιαννικόπουλος 3 σύλλογοι, Α. Ρουγιάς 3 σύλλ., Σ. Άλοτζος, Χ. Μυράκις, Π. Δημητράτος 2 Σύλλογοι, Α. Λιομπάς, Γ. Άποσταλόπουλος, Ν. Προκοπίδης, Γ. Χονδροπούλος 1 σύλλογος. Πέντε σύλλογοι άπάντησαν στην έγκυκλιο χωρίς άπόδειξη.

Στην έγκυκλιο αυτή συστήθηκε στους συλλόγους να περιορίσουν την προτίμησή τους μεταξύ των τεσσάρων πρώτων, που έχουν σχετική πλειοψηφία. Επίσης έτονίζοντο τα έξης: "Είμαστε βέβαιοι ότι οι συνάδελφοι που ήσαν ένα μικρό αριθμό ψήφων και έιμνήθησαν από τους συλλόγους τους, δέ θα

διεσάσουν να άποδείξουν και αυτοί το σωστό και να έμπροσθεν από του να γίνη μία διάσπαση ψήφων, το άπολασσειμα της άπολασσει ποτε δεν είναι δυνατόν να είναι άφελιμο. Η διοίκηση άπολασσει έπι καθώς συμβή και σι παρελθόν θά συμβή και τώρα και ό οργανωμένος κλάδος θα άποδείξη άκόμη μία φορά την έσωτερική συνοχή και ένότητά του, που δεν κλονίστηκε παρ' όλες τις περιστάσεις του τελευταίου καιροσ. Τελειώνοντας έγνωστοποιέσω πως τις σχετικές αιτήσεις σέ Ύπουργείο θα καταθέση η διοίκηση.

Στη δεύτερη αυτή έγκυκλιο άπάντησαν οι έξης 46 σύλλογοι. Άθηνών Β', Μεγάρων, Πειραιώς, Φθιώτιδος, Αργυρίου, Αργολίδος, Μαντινείας, Μεγυλοπόλεως, Γορτυνίας, Τριφυλλίας, Μολάων, Πατρών, Αμαλιάδος, Αιγιαλείας, Καλαβρύτων Έλασσόνας, Κερκυρας, Λευκάδος, Καρφαλληνίας, Τήνου, Σύρου, Καρυστίας, Χίου, Ίκαρίας, Χανίων, Ηρακλείου, Ίωαννίνων, Κονίτης, Ζηέου, Παρραμοιάς, Πρωγώνων, Πρεβέζης, Άρτης, Θεογόνικης, Γιαννιτών, Βερροίας, Φλωρίνης, Κοζάνης, Γρεβενών, Σιδιροκάστρου, Σερρών, Δράμας, Καβάλλας, Εζάνθης, Κομοτινής και Λήμνου.

Έτσι κάτην από τις δυό ψηφοφορίας βγήκε ότι:

Το συνάδελφο Σ. Δαγκλή άπολασσει ό σύλλογοι: Καβάλλας, Λήμνου, Μεγυλοπόλεως, Ίωαννίνων, Φθιώτιδος, Παργονίου, Άρτας, Πρεβέζης, Χίου, Τήνου, Κονίτης, Μεγάρων, Μολάων, Καρυστίας, Μαντινείας, Λευκάδος, Ζαγορέϊου, Τριφυλλίας, Παρραμοιάς, Δράμας, Πειραιώς, Χανίων, Αργολίδος, Γεννησίων, Ίκαρίας και Καρφαλληνίας.

Το συνάδελφο Κ. Παπανικολάου, ό σύλλογοι: Φλωρίνης, Σιδιροκάστρου, Έλασσόνας, Σερρών, Κομοτινής, Κοζάνης, Μεσολογγίου.

Το συνάδελφο Γ. Γιαννικόπουλο, ό σύλλογοι: Σύρου, Καλαβρύτων, Αργυρίου, Αμαλιάδος, Αιγίου, Γορτυνίας.

Το συνάδελφο Γ. Μίγγος ό σύλλογοι: Εζάνθης, Θεσσαλονίκης, Βερροίας, Κατερίνης.

Το συνάδελφο Γ. Άποσταλόπουλο ό σύλλογοι Πατρών, Κορινθίας.

Το συνάδελφο Α. Λιομπάς ό σύλλογοι Τρικυλλίων, Γρεβενών.

Το συνάδελφο Μαυράκη, ό σύλλογοι Μυνησίας, Καρδίτις.

Οι σύλλογοι Όλυμπίας, Ναυπακτίας, Κυθήρων τους συνάδελφους Ρουγιάτην και Δημητράτην.

Ο Β' Αθηνών το συνάδελφο Ν. Άυκατζόγλου.

Ο Θηέων το συνάδελφο Ν. Προκοπίδη.

Ο Κερκυρας το συνάδ. Κούρκουλα. Και ό Ηρακλείου το συνάδ. Ντεγιάννη.

Σύμφωνα με αυτά τα άπολασσειματα ή διοίκηση άπόδειξε το συνάδελφο Δαγκλή για τακτικό και το συνάδελφο Γιαννικόπουλο για άναπληρωματικό, έφ' όσον ό δεύτερος κατά σειράν έπίτυχιας Παπανικολάου δεν άνακλήρηθη άποψης για τυπικούς λόγους. Ο συνάδελφος Γιαννικόπουλος όμως άπάντησε στον Πρόεδρο της Όμοσπονδίας άρνούμενος να δεχθή τη θένη του άναπληρωματικού, με τη δικαιολογία ότι έχει ήδη δεχθή την θέσιν του τακτικού, έχει δέ άναλάβει και άρνούμενος άπολασσειμα. Έστερσ από την άρνηση αυτή η Διοίκηση άπόδειξε ως άναπληρωματικό το συνάδελφο Μίγγος, ό οποίος όμως έπίσης άρνήθηκε, για να έίση άποψη-

φιότητι τακτικού «κατ' απαίτησιν των φίλων του... (Όσοι επιθυμούν λεπτομερέστερα να ἀσχοληθώσιν με τὸ ζήτημα τοῦ Μίγγου παραπέμπονται σὸ Διδασκαλικὸ Βῆμα ἀριθμὸ 330, ἐκεῖ θὰ βροῦν ὅλη τὴ σχετικὴ ἀλληλογραφία). Ἰστερα καὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀρνησὶ τὸ συμβούλιον τῆς Ὀμοσπονδίας ἐξήγησε τὴ συγκτάθεσιν τοῦ συναδέλφου Γ. Ἀποστολοπούλου, ὁ ὅποιος καὶ δέχθηκα τὴ θέσιν τοῦ ἀναπληρωματικοῦ ὑποψηφίου. Ἔτσι καταρτίσθηκε τελικὰ τὸ ψηφοδέλιον τῆς Ὀμοσπονδίας.

Ἡρακλειμένου ἡ Γενικὴ Συνέλευσις νὰ συζητήσῃ καὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ, πρέπει νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν τῆς ὅχι μόνον τὴς ἀπαντήσεως τῶν ἰδίων τῶν ὑποδειχθέντων, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ τὴν στάσιν τῶν συλλόγων τῆς Ὀμοσπονδίας, ποὺ τοὺς ὑπέδειξαν.

Ἰστερα λοιπὸν ἀπὸ τῆς στάσεως τῶν ὑποψηφίων Γιαννικοπούλου καὶ Μίγγου, ποὺ ἐνῶ εἶχαν ὑποδειχθῆ σύμφωνα μὲ τὴν ἐγκύκλιον περὶ δημοφιλῶν προϋποθέσεων σχετικὰ μὲ τὴν θέσιν, ποῦ θὰ ἐδικαιωνότο νὰ πάρουν σὸ ψηφοδέλιον, αὐτοὶ ἠθέλησαν νὰ ἐκμεταλλεθοῦν τὴς ὑποδείξεως τοὺς καὶ νὰ ψηφισθοῦν ὡς τακτικοί. Ἡ διοίκησις θειώρῃσε χρέος τῆς νὰ ἐγκριθῶσιν τὴν στάσιν τῶν συλλόγων, ποὺ τοὺς ὑπέδειξαν ὥστε νὰ εἶναι γνωστὸ στὴν ὀργάνωσιν ποῦς φέρει τὴν εὐθύνην τῆς ἀπειθαρχίας τούτων. Ἔτσι στίς 5 Ἰουνίου ἀπεστάλη στοὺς συλλόγους Σόρου, Καλαβρυτιῶν, Ἀγρινίου, Κερκύρας, Ζάνθης, Ἀμαλιάδος, Αἰγιαλείας, Θεσσαλονίκης, Γορτυνίας, Βερροίας, Θηβῶν, Β' Ἀθηνῶν καὶ Κατερίνης ἡ ὑπ' ἀριθμὸ 228 ἐγκύκλιος. Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐγκυκλίου αὐτῆς εἶναι τὸ ἑξῆς :

Ἄγαπῶτοι συνάδελφοι. Μετὰ τὴν ἀρνησὶν τῶν συναδέλφων Γ. Γιαννικοπούλου καὶ Γ. Μίγγου ὁ ποῦ ἀποδεχθῶν τὴν θέσιν τῶν ὁσίων ἢ ψῆφος τῶν διδασκαλικῶν συλλόγων τοὺς ἔδωκε, ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας συνεπῆς πρὸς τὴν ἀρχὴν, ποὺ καθήκονος ἡ ἸΒ' Γεν. Συνέλευσις καὶ ὑποσχεθῆ νὰ ἀκολουθήσῃ μὲ τὰς ἐγκυκλίους τῆς 20 Μαρτίου καὶ 21 Ἀπριλίου, ἀνέγραψε οἱ ἀναπληρωματικὸν μέλος τῶν συναδέλφων Γ. Ἀποστολοπούλου ἐκχόμενον ἀμέσως μετὰ τὸν Μίγγου κατὰ σαφῆ ἀπειθήσιν, καὶ ὁ ὅποιος ἀπεδέχθη. Ὅμοιον τὸ ψηφοδέλιον τῆς ὀργανώσεως καταρτίσθη τὸ ἑξῆς: Σ. Δαγκλῆς τακτικὸς, Γ. Ἀποστολόπουλος ἀναπληρωματικὸς.

Κάθε σύλλογος μετὰ τὴν πρόκλησιν τῆς Διοικήσεως καὶ σύμφωνα μὲ τὸ δικαίωμα ποὺ εἶχε, ὑπέδειξε γὰρ ὑποψήφιο, τὸ πρόσωπον ποὺ προτιμοῦσε. Ἡ ὑπόδειξις αὐτὴ εἶνε μὲ μίαν προϋπόθεσιν, διὰ οἱ ὀργανώσεις μᾶς: ὅτι ὁ ὁσίου ἔσονται τὸ ψηφοδέλιον, ποὺ θὰ πᾶρῃ τὴς περιουσίας, ὑποδείξεως. Καὶ οἱ μᾶς αὐτὴ τὴν προϋπόθεσιν κἀνάσῃ τὴν ὑπόδειξίν σας. Κατόπιν τούτου καὶ ἐφ' ὅσον τὸ πρόσωπον τῆς προτιμητέας σας δὲ συγκέντρωσε τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸ ψήφων ἢ δὲν δέχηται τὴν θέσιν τοῦ ἀναπληρωματικοῦ ἢ ἀκόμη δὲν πᾶρῃ κἄν ψῆφους ἄλλων συλλόγων, ὥστε νὰ κληθῆ σὴ θέσιν τοῦ ἀναπληρωματικοῦ, εἶναι ὑποχρεωσὶν κάθε σύλλογον νὰ δηλώσῃ διὰ ὅτι ὑποστηρῆ τὸ κοινὸν ψηφοδέλιον τῆς ὀργανώσεως.

Ἐπιπλέον, κάθε σύλλογος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κληθῆ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδίαν ἀπόφασίν σας, καὶ νὰ εἴσῃ ἔκτος τῆς Ὀμοσπονδίας τὸν ἀπειθαρχοῦντα σύλλογον.

Ἐπιπλέον, κάθε σύλλογος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κληθῆ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδίαν ἀπόφασίν σας, καὶ νὰ εἴσῃ ἔκτος τῆς Ὀμοσπονδίας τὸν ἀπειθαρχοῦντα σύλλογον.

Ἐπιπλέον, κάθε σύλλογος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κληθῆ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδίαν ἀπόφασίν σας, καὶ νὰ εἴσῃ ἔκτος τῆς Ὀμοσπονδίας τὸν ἀπειθαρχοῦντα σύλλογον.

Ἐπιπλέον, κάθε σύλλογος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κληθῆ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδίαν ἀπόφασίν σας, καὶ νὰ εἴσῃ ἔκτος τῆς Ὀμοσπονδίας τὸν ἀπειθαρχοῦντα σύλλογον.

Ἐπιπλέον, κάθε σύλλογος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κληθῆ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδίαν ἀπόφασίν σας, καὶ νὰ εἴσῃ ἔκτος τῆς Ὀμοσπονδίας τὸν ἀπειθαρχοῦντα σύλλογον.

Ἐπιπλέον, κάθε σύλλογος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κληθῆ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδίαν ἀπόφασίν σας, καὶ νὰ εἴσῃ ἔκτος τῆς Ὀμοσπονδίας τὸν ἀπειθαρχοῦντα σύλλογον.

Ἐπιπλέον, κάθε σύλλογος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κληθῆ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδίαν ἀπόφασίν σας, καὶ νὰ εἴσῃ ἔκτος τῆς Ὀμοσπονδίας τὸν ἀπειθαρχοῦντα σύλλογον.

Ἐπιπλέον, κάθε σύλλογος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κληθῆ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδίαν ἀπόφασίν σας, καὶ νὰ εἴσῃ ἔκτος τῆς Ὀμοσπονδίας τὸν ἀπειθαρχοῦντα σύλλογον.

Ἐπιπλέον, κάθε σύλλογος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κληθῆ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδίαν ἀπόφασίν σας, καὶ νὰ εἴσῃ ἔκτος τῆς Ὀμοσπονδίας τὸν ἀπειθαρχοῦντα σύλλογον.

Ἐπιπλέον, κάθε σύλλογος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κληθῆ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδίαν ἀπόφασίν σας, καὶ νὰ εἴσῃ ἔκτος τῆς Ὀμοσπονδίας τὸν ἀπειθαρχοῦντα σύλλογον.

Ἐπιπλέον, κάθε σύλλογος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κληθῆ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδίαν ἀπόφασίν σας, καὶ νὰ εἴσῃ ἔκτος τῆς Ὀμοσπονδίας τὸν ἀπειθαρχοῦντα σύλλογον.

Ἐπιπλέον, κάθε σύλλογος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κληθῆ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδίαν ἀπόφασίν σας, καὶ νὰ εἴσῃ ἔκτος τῆς Ὀμοσπονδίας τὸν ἀπειθαρχοῦντα σύλλογον.

Ἐπιπλέον, κάθε σύλλογος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κληθῆ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδίαν ἀπόφασίν σας, καὶ νὰ εἴσῃ ἔκτος τῆς Ὀμοσπονδίας τὸν ἀπειθαρχοῦντα σύλλογον.

Ἐπιπλέον, κάθε σύλλογος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κληθῆ καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδίαν ἀπόφασίν σας, καὶ νὰ εἴσῃ ἔκτος τῆς Ὀμοσπονδίας τὸν ἀπειθαρχοῦντα σύλλογον.

διοικητικά, έχει αυτός ο σκοπός σκοπό και περιεχόμενο, είναι έπαινη, που πρέπει να έχει την αποφασιστική γνώμη. Το να απαρηθθῆ ἡ Ὀμοσπονδία τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοῦ, εἶναι μίᾳ ἀσάφηνόγη ἠθική αὐτοκτονία. Ἡ διήρησις δὲ τῆς ἐκτεθῆκε ἀκρίβη καὶ τοσοῦτον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διεξάγῃται οἱ ἐκλογαὶ γιὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ μοναδικοῦ αἵρετοῦ κατὰ τρόπον ποῦ νὰ ἐπικρατῆ ὁ ἀποφῆριος τῆς μειοψηφίας μετὰ τῆ γνωστῆ μεθοδοῦ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν φήρων τῆς πλειοψηφίας διὰ τῆς ἀποδείξεως πολλῶν προσώπων. Γι' αὐτὸ ἡ διοίκησις φρονεῖ ὅτι ἡ Συνέλευσις καὶ αὐτὸ τὸ ζήτημα ὀφείλει νὰ ξεκαθαρισθῇ, ὅχι μόνον νὰ ἀποφανθῇ ἀν οἱ μέθοδοι, ποῦ ἀπολούθησαν, ἴσως ὁ σύλλογος; Ἡρακλείου, ὅσον καὶ οἱ διάφοροι ὑ-

ποφῆριοι εἶναι μέθοδοι θεμιτῆς καὶ ἐπιτρεπόμενης μέσα στὴν ὀργάνωσίν μας, ἀλλὰ καὶ νὰ λύσῃ ὀριστικὰ τὸ ζήτημα τοῦ καταρτισμοῦ ἐπίσημου ὁμοσπονδιακοῦ ψηφοδελτίου ὑποχρεωτικοῦ γιὰ τοὺς συλλόγους; ποῦ θέλουν νὰ ἀποτελοῦν μέλη τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας.
Συνάδελφοι,
Ἐκθέσαμε τὰ γεγονότα τῆς χρονιάς, καὶ τὸν τρόπον ποῦ ἡ διοίκησις ἐκτελετώσασκε. Ἡ κίνησις τῆς ὀργάνωσεως ἔγινε μέσα σὲ ὀρισμένες συνθήκες ποῦ ἐξελίσσονται ἀπὸ χρόνον σὲ χρόνον δυσμενέστερα γιὰ τὸν ὑπαλληλικὸν κόσμον. Οἱ συνθήκες αὐτῆς δὲ μπόρουσι παρὰ νὰ ἐπηρεάσουν καὶ τὴν κατέστησιν τῆς ὀργάνωσεως καὶ ἐπιτελεσμάτων τῶν προσπαθειῶν τῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴς διεκδικήσεις μας

ἢ τελευταία χρονιά ἀποκορυφώσονται τῶν προηγουμένων τὴν πολιτικῆ, ἔθεσε τὴν Ὀμοσπονδία στὸ δόγμα: ἢ νὰ πάρῃ ἀποφασιστικώτερον στάση στὴν ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τοῦ κλάδου ἢ νὰ τὰ ἐγκαταλείψῃ στὴν τύχην τους. Ἡ Διοίκησις δὲν ἐνόμισε ὅτι δικαιοῦται νὰ πάρῃ τὴν ἐδῶθεν νὰ βάλῃ τὴν ὀργάνωσιν σὲ ἀγρανάπαυσιν, ποῦ θὰ ἰσοδυναμοῦσε μετὰ τὴν διάλυσή της. Ἡ Διοίκησις ἔδωκε τὸ χρόνο ποῦ διεύθυνε τὴς ἀποθέσεις τοῦ κλάδου; Ἐνα σκοπὸν ἐπέδωξε πῶς νὰ ὀψώσῃ τὸ γόητρο τῆς Ὀμοσπονδίας μέσα στὸν κλάδον καὶ ἐξω ἀπ' αὐτόν, καὶ πῶς νὰ καταστήσῃ τὴν ὀργάνωσιν ἕνα σοβαρότερον παράγοντα γιὰ τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων μας.
Αὐτὸς ὁ σκοπὸς καθόρισεν τὴν πο-

λιτικῆ μας σὲ ὅλα τὰ ζητήματα, ποῦ ἀνεκυψάν τὴν τελευταία χρονιά, καὶ τὰ γενικά καὶ τὰ ἐσωτερικά τῆς ὀργάνωσεως.
Ὁ ὑπαλληλικὸς συνδικαλισμὸς; στὴ χώρα μας καθὼς τὸ εἶρατε, περὶ νὰ μίᾳ κρίσιν, ἀντιμετωπίζει δυσχερεῖς ποῦ ἀπὸ χρόνον σὲ χρόνον μεγαλώνουν. Ἀντίδοτον αὐτῆς τὴν κατάσταση ἕνα ὑπάρχει: ἡ δράσις καὶ ἡ πειθαρχία.
Ἄς ἐπιλωμεν καὶ ἄς εὐχηθῶμεν πῶς ὑπερασπιζόντας τὰ δίκαιά μας καὶ πειθρχώντας στὴν ὀργάνωσιν μας, γρήγορα θὰ φτάσωμε σὲ καλύτερες ἡμέρας.

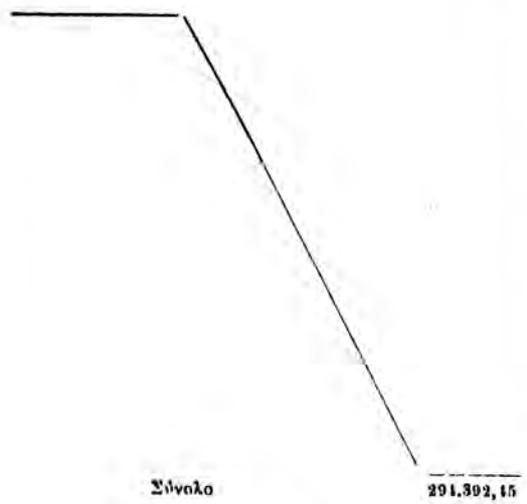
ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΔΙΔ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΑΠΟ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1930 ΕΩΣ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931

ΕΣΟΔΑ

*Υπόλοιπο παρελθούσης χρήσεως	Λρ. 96.211,45
Συνδρομὲς τακτικῆς	> 196.772.—
Τόκοι ὀμολογιῶν	> 2.012.—
Τόκοι καταθέσεως	> 197.—
*Απὸ φωτογραφίας	> 200.—

ΕΞΟΔΑ

1. Διοίκησις	
Πρόεδρος	Λρ. 28.730.—
Γεν. Γραμματεὺς	> 28.425.—
Σύμβουλοι	> 7.972.—
2. Ἐποπτεία,	
3. Γεν. Συνέλευσις	
Γεν. Συνέλευσις	> 14.000.—
4. Πρωσ. Γραφείων	
Εἰδ. Γραμματεὺς	> 28.100.—
Δακτυλογράφος	> 18.560.—
*Υπηρετρία	> 6.400.—
5. Γενικά ἔξοδα.	
Ἐνοίκιον	> 16.000.—
Φοιτισμὸς	> 388,30
Θέρμανσις	> 1.437,60
Γραφικὴ ὕλη	> 4.939.—
Ἐγχ. ὑπομνήματα	> 3.739,50
Ταχυδρομικά	> 1.570,80
Τηλεγραφικά	> 9.857.—
Περιοδικεῖς	> 823.—
Ἐπίλωσις	> 2.904.—
Βιβλ. περιοδ. ἄφημ.	> 844.—
Δημοσιογραφικά	> 992,20
Φόροι	> 992,20
Μικροῦξοδα Γραφείων	> 10.560.—
Συνομοσπονδία	> 4.620.—
*Αποζημ. ἀντιπρ. στὸ Δ' Παρταλ. Συνέδριον	> 17.864,20
*Απρόβλεπτα	> 208.721,60
Σύνολο	208.721,60
*Υπόλοιπον πρὸς νέον	85.670,85

Σύνολο 291.392,15

Ἐν Ἀθήναις τῆ 7 Ἰουλίου 1931.
Ὁ Πρόεδρος
Ἄρ. Ρουχωτῆς

Ὁ Ταμίας
Κ. Καραδήμας

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ, ΑΠΟ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1930 ΕΩΣ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931

ΕΣΟΔΑ

*Υπόλοιπον παρελθούσης χρήσεως	Λρ. 16.267,70
Συνδρομὲς ἀπὸ ἴτιον	> 379.884,50
*Απὸ φακέλους	> 23.504.—
*Απὸ Νομοθεσία	> 4.500.—

ΕΞΟΔΑ

Τυπογραφικά	Λρ. 115.480,25
Δημοσιογραφικὸ χαρτί	> 47.065.—
*Ἀμοιβὴ συντάξεως	> 46.557.—
Διαχειριστῆς	> 15.026.—
Διακεραιωτῆς	> 80.000.—
Βοηθὸς διακεραιωτοῦ	> 10.100.—
*Ἔξοδα διακεραιώσεως	> 19.264,50
Συναργασία	> 570.—
*Απρόβλεπτα	> 2.624.—

Σύνολον εἰσπραχθέντων 322.126,70

Ἐν Ἀθήναις τῆ 7 Ἰουλίου 1931.
Ὁ Πρόεδρος
Ἄρ. Ρουχωτῆς

Σύνολο 280.634,75
*Υπόλοιπον πρὸς νέον 41.481,45
Σύνολο 322.126,20

Ὁ Ταμίας
Κ. Καραδήμας